

ΚΡΥΜΜΕΝΑ ΘΑΥΜΑΤΑ
Της Ανατολής Μαρκουλάκη

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ
- B) ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ
- Γ) ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
- Δ) ΣΤΑΥΡΟΣ

Μεσημέρι. Στο κέντρο της σκηνής είναι ένα παγκάκι και κάθετα στην μια γωνία η έφηβη Ιφιγένεια, φορώντας αθλητική φόρμα και διαβάζοντας ένα βιβλίο. Η Ψυχή της Ιφιγένειας (κορίτσι) χοροπηδάει στη σκηνή σαν παιδί, φοράει μαύρα ρούχα και σταυρούς και γυρνάει και κοιτάζει την Ιφιγένεια.

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ:

Φαντάζεσαι να ήσουν κι εσύ ελεύθερη σαν την ηρωίδα του βιβλίου!...

Η Ιφιγένεια όμως την αγνοεί παντελώς και γυρίζει στην επόμενη σελίδα.

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ: (χοροπηδώντας γύρω από την Ιφιγένεια)

Εγώ, ψυχή σου είμαι και το ξέρω πως με ακούς! Όσο και αν με γράφεις, είμαι η φωνή της συνειδήσής σου. Η αλήθεια σου! Δεν μου ξεφεύγεις λοιπόν!

Η Ιφιγένεια ξεφυσάει. Η Ψυχή της σταματάει να χοροπηδάει και είναι λαχανιασμένη. Στην σκηνή μπαίνει ο έφηβος Σταύρος, που ακούει μουσική στα ακουστικά του. Από πίσω του τον ακολουθεί η Ψυχή του Σταύρου, (αγόρι). Φοράνε κι οι δύο τα ίδια ακριβώς ρούχα και ως πανωφόρι μια μαύρη ζακέτα. Η Ψυχή του Σταύρου κοιτάζει την Ιφιγένεια και λέει στον Σταύρο, καθώς περπατάει πίσω του.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ:

Καλέ, αυτή δεν είναι η παλιά συμμαθήτριά σου;

Εκείνη την στιγμή σταματάει απότομα ο Σταύρος και κοιτάει τη Ιφιγένεια, με αποτέλεσμα η Ψυχή του, που τον ακολουθεί, να πέσει πάνω του.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ:

Σοβαρά τώρα; (ειρωνικά) Ναι αυτή είναι. Μην καρφώνεσαι έτσι.

Η Ψυχή της Ιφιγένειας βλέπει ότι κάποιος την παρακολουθεί και σκουντώντας την, της δείχνει το Σταύρο.

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ: (αντιδρά για να τραβήξει το ενδιαφέρον της Ιφιγένειας)

Τσαπρρρρρρρ!

Η Ιφιγένεια αφήνει το βιβλίο και κοιτάει τον Σταύρο. Τότε η Ψυχή του Σταύρου λέει:

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ:

Φτου! Σε είδε. Πήγαινε μίλα της, αλλιώς θα σε περάσει για κανένα κρίπουλα, που κοιτάει κοριτσάκια.

Ο Σταύρος και η Ψυχή του πηγαίνουν κοντά τους και ο Σταύρος λέει στην Ιφιγένεια:

ΣΤΑΥΡΟΣ: (διερευνητικά)

Η Ιφιγένεια δεν είσαι;

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ: (έκπληκτη)

Καλέ, ο Σταύρος από το γυμνάσιο.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Ναι, εγώ είμαι. Κι εσύ είσαι ο Σταύρος; Ε;

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Ναι. Πώς πάει;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Good. Εσύ;

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Τον παίζω.

(Της δείχνει το παγκάκι) Περιμένεις κάποιον;

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ:

Σε καμιά ώρα θα 'ρθει η γκόμενά μου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Έναν από τους πολλούς φίλους μου.**(ειρωνικά)** Όχι ρε! Κάτσε. Όλα OK;

Ο Σταύρος κάθεται στην άλλη γωνία στο παγκάκι και η Ψυχή του στο πάτωμα δίπλα του οκλαδόν. Το ίδιο κι η Ψυχή της Ιφιγένειας που κάθεται δίπλα της.

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Χαλαρά....Τα έχω παρατήσει με το σχολείο.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ :

Είναι δύσκολο να έχεις δυσλεξία. Όλοι νομίζουν πως είμαι χαζός....Κανένας δεν ενδιαφέρθηκε να με μάθει να διαβάζω έτσι όπως μπορώ εγώ να διαβάζω και έτσι έχω χάσει πολλά πράγματα. Παραλίγο να μείνω πέρσι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Γιατί ρε;

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ:

Το μεγαλύτερο μου άγχος, μη γράψω το φοβάμαι με θήτα.

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Δεν μου βγαίνει το διάβασμα...

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Ύσως δε διαβάζεις σωστά. Ξέρεις άμα ...**(με συμβουλευτικό ύφος)**

ΣΤΑΥΡΟΣ: **(Την διακόπτει)**

Καλά σ' έλεγαν σπασικλάκι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Δεν είμαι φυτό. Απλά ...

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΣ: **(Την διακόπτουν και λένε ταυτόχρονα)**

Είσαι!

Ο Σταύρος γελάει και η Ιφιγένεια κατσοφυιάζει. Για να τον εκνευρίσει του λέει:

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Καλά κι εσένα σε έλεγαν Αλβανό, πίσω από την πλάτη σου, αλλά δεν το κάνω θέμα.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ: **(πετάγεται όρθιος σαν ελατήριο)**

Είμαι Αλβανός. Φταίω για γονίδια που δεν ζήτησα ποτέ;

ΣΤΑΥΡΟΣ: **(προσπαθεί να το παίξει χαλαρός αλλά δεν είναι)**

Τι όντως;

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ: **(περπατά κι αναρωτιέται)**

Πώς είναι ένας Έλληνας; Έχω προσπαθήσει πολύ για να μοιάσω σε έναν, αλλά δεν τα έχω καταφέρει από ότι φαίνεται. Τι ρούχα φοράει; Πώς φέρεται; Πώς πίνει το φραπέ του; Πώς τρώει το σουβλάκι του; Πώς μουτζώνει; Θα έπρεπε να υπάρχει οδηγός "Πώς να γίνεις Έλληνας" και για εμάς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Ναι. "Ο Αλβανός με την μαύρη ζακέτα". Δεν ξέρεις τι έλεγαν τα αγόρια όταν έφευγες....

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ:

Οι βλαμμένοι! Πεξ ότι δεν είσαι. Μπορεί και να σε πιστέψει.

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Δεν είμαι!

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: **(ταυτόχρονα λένε ειρωνικά)**

Σίγουρα.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ:

Σπαστικά!

ΣΤΑΥΡΟΣ: **(νευριασμένα)**

Κόφ' το!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ :

Καλά, chill, ρε Σταύρο.

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Πλάκα πλάκα, δεν φαντάζεσαι ποιον είδα χθες;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Ποιον;

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Τον παπά, τον μπαμπάκα σου.

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ: **(πετάγεται όρθια βάζει τα χέρια της στο κεφάλι και λέει εκνευρισμένα)**

Πω ρε φίλε! Που το ξέρεις;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: **(Προσπαθεί να το παίξει αδιάφορη)**

Ναι τι;

ΣΤΑΥΡΟΣ: **(Ειρωνικά)**

Πώς είναι να είσαι κόρη παπά; Παπαδοκόρη;

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ:

Είχα φάει bullying για αυτό στο δημοτικό. Δεν είσαι ο πρώτος! **(απαξιωτικά)**

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: **(Προσπαθεί να τον πείσει και λέει επιδεικτικά)**

Το λατρεύω! Έχουμε πάντα πρόσφορο και βασιλόπιτες σπίτι!

ΣΤΑΥΡΟΣ: **(ανταποδίδει ειρωνικά)**

Σίγουρα!

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ:

Παπαδοκόρη : ένας από τους τίτλους μου. Όταν γυρνούσα σπίτι και έλεγα στον μπαμπά μου, ότι έτρωγα bullying, μου έλεγε πώς όλα είναι θέλημα θεού. Εγώ μετά πώς να

αγαπήσω αυτόν τον θεό; Καμιά προσευχή δε σταμάτησε το bullying, που έτρωγα...Μόνο όταν τους αντιμετώπισα σταμάτησε.

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Άρα είσαι ορθόδοξη;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Καθολικιά!

ΣΤΑΥΡΟΣ: **(ειρωνικά)**

Sorry που σε προσέβαλα.

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ:

Είμαι άθνη. Αλλά αυτό δεν θα το μάθουν ποτέ οι γονείς μου. Έτσι κι αλλιώς ποτέ δε θα με καταλάβουν.

Η Ψυχή της Ιφιγένειας της ψιθυρίζει κάτι στο αυτί, χωρίς όμως να κουνηθεί ή να την κοιτάξει η Ιφιγένεια.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: **(έτοιμη για αντεπίθεση)**

Εγώ πάλι, γιατί έχω την εντύπωση, πως είδα την μαμά σου να μαζεύει σκουπίδια από τους δρόμους;

Η Ψυχή του Σταύρου βάζει τα χέρια του στο στόμα του, επειδή δεν περίμενε αυτό που είπε η Ιφιγένεια.

ΣΤΑΥΡΟΣ: **(ειρωνικά)**

Καλό αστείο.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ: **(απολογητικά)**

Η μαμά μου είναι καθαρίστρια του δήμου, σκουπιδιάρα και τα σαββατοκύριακα κάνει babysitting. Κάνει ό,τι μπορεί για να μας ζήσει, αφού ο μπαμπάς μας παράτησε. Εγώ δουλεύω από τα δεκαπέντε. Το "καλάθι του νοικοκυριού", δεν φτάνει για να ζήσω εγώ κι οι αδελφές μου.

Οι Ψυχές Σταύρου και Ιφιγένειας αρχίζουν να πηγαίνουν πάνω κάτω στην σκηνή.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ :

Όχι σοβαρά, το λέω. Η δουλειά δεν είναι ντροπή. **(ειρωνικά)**

ΣΤΑΥΡΟΣ: **(την διακόπτει νευριασμένος)**

Μην λες βλακείες. Κόφτο.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: **(απαξιωτικά)**

Καλά δεν είναι και κακό. Να σφουγγαρίζεις, να μαζεύεις τα σκουπίδια των άλλων, τις τσίχλες ...

ΣΤΑΥΡΟΣ: (την διακόπτει οργισμένος)

Σκάσε! Σταμάτα! Δεν είναι!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Καλά ντε!

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ: (κοιτώντας επικριτικά τον Σταύρο)

Μην πούμε τίποτα για την μανούλα σου! Μαμόθρεφτο!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: (αλλάζει θέμα για να αποφορτίσει τη συζήτηση)

Έχεις αδέρφια;

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Ναι, αλλά και οι δύο είναι κοπέλες δεν σου κάνουν.

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ: (με πονηρό χαμόγελο)

Μην το λες...

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Μια μεγαλύτερη αδελφή την Δανάη που τώρα είναι στο δεύτερο έτος Νομικής και μια μικρότερη που πάει πρώτη γυμνασίου, την Νίκη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Εσύ είσαι ο μεσαίος οπότε.

ΣΤΑΥΡΟΣ: (με αυτοπεποίθηση)

Ναι και ο ωραιότερος.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ: (κοιτάζοντας το κοινό)

Παιδί σάντουιτς. Είμαι στην μέση. Είμαι το ζαμπόν, το τυρί, το μαρούλι, η ντομάτα. Δεν φαίνομαι, γιατί με πιέζουν τα ψωμάκια που πιάνουν τον περισσότερο χώρο. Παρόλο που τα υλικά δίνουν όλη την νοστιμιά, το ψωμί σε έχει ήδη χορτάσει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: (ειρωνική)

Καλά το ωραίος, δεν το συζητάω.

ΣΤΑΥΡΟΣ;

Εσύ; Έχεις αδέρφια;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ :

Όχι.

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ:

Ο αδελφός μου έχει σύνδρομο Down.

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Εγώ αυτό είχα ακούσει. Πως έχεις έναν αδελφό...

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:
Ψέματα.

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ: (κοιτάει την Ιφιγένεια θυμωμένη)

Καλή ψεύτρα σε έκαναν! Μπράβο! Να ντρέπεσαι για τον αδελφό σου, αλλά έτσι σε έμαθαν. Σαν και αυτούς σε έκαναν! Ο τρόμος σου μην μάθει κανείς τι κρύβεις μέσα σου, μη δει κανείς το ζωντανό σου ψέμα: Τον εαυτό σου!

Η Ιφιγένεια έχει μια έκφραση ενοχής στο πρόσωπό της. Όμως τα σώματα μένουν σιωπηλά και αμήχανα.

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Έχεις σκεφτεί τι θα ψηφίσεις στις επόμενες εκλογές Ιφιγένεια;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Μάλλον Δεξιά...

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ: (απηυδισμένη)

Ο ξάδελφος του μπαμπά θα κατέβει υποψήφιος βουλευτής. Όμως θα κάνεις κάτι ποτέ που να μην είναι αυτό που θέλουν οι γονείς σου; Πότε το έκανες για να το κάνεις τώρα; Ούτε στις εκλογές δεν μπορείς να τους ρίξεις άκυρο!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Εσένα Σταύρο για κανένα σαλαμάκι σε κόβω.

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Αντίθετα. Εγώ, λέω αριστερά...

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: (ψιθυριστά)

Παλιοκουμμούνι.

ΣΤΑΥΡΟΣ: (ψιθυριστά)

Φασιστάκι.

Ξαφνικά οι Ψυχές του Σταύρου και της Ιφιγένειας σηκώνονται όρθιες και πηγαίνουν πίσω από το παγκάκι, η κάθε Ψυχή πίσω από το σώμα και βάζουν τα χέρια τους στους ώμους των σωμάτων τους. Η Ψυχή του Σταύρου τον σκουντά για να αποφύγει την αμηχανία της στιγμής και να αλλάξει θέμα συζήτησης.

ΣΤΑΥΡΟΣ: (διερευνητικά)

Παίζει κάτι με κανέναν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: (ειρωνικά)

Μη μου πεις πως ενδιαφέρεσαι.

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ:

Ούτως ή άλλως είμαι λεσβία. Τρέμω στη σκέψη της μοναξιάς, αλλά η κοινωνία με έχει ήδη καταδικάσει σε αυτήν.

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Πολύ θα ήθελες, αλλά όχι. Έτσι ρωτάω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: **(κοιτώντας αλλού)**

Όχι δεν τρέχει κάτι.

ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ:

Είμαι με την Δάφνη. Είναι πολύ όμορφη, γλυκιά και καλή μαζί μου. Την αγαπάω πραγματικά. Αλλά δεν πρέπει να το μάθει κανείς και αυτός είναι ο κυριότερος καυγός μας. Εκείνη δεν φοβάται. Πώς μπορεί να μην φοβάται; **(με απορία)**

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Εσύ; Τρέχει κάτι;

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Όχι σε αυτή τη φάση.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ :

Με χώρισε η Άννα μετά από 4 μήνες για τον πρώην της.

Οι Ψυχές του Σταύρου και της Ιφιγένειας πηγαίνουν μπροστά από τα σώματα τους και κάθονται στα γόνατά τους. Η Ιφιγένεια και ο Σταύρος στερεώνουν τους αγκώνες τους στα πόδια τους και το κεφάλι τους στα χέρια τους κοιτώντας προς τα κάτω. Οι Ψυχές ακουμπούν ταυτόχρονα τα σώματά τους.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΨΥΧΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ:

Είναι λάθος οι ταμπέλες, που σου έμαθαν να βάζεις στους ανθρώπους. Δεν αντέχω άλλο τις διακρίσεις, τα στερεότυπα, το δηλητήριο, που σε ταΐζουν και το καταπίνεις αμάσητο. Εγώ πλέον πνίγομαι.

Μίλα! Βγάλε το από μέσα σου! Σου έμαθαν να λες πως είσαι κάτι άλλο, επειδή αυτοί φοβούνται. Σταμάτα να τους ακούς κι άκου εμένα. Εγώ δε φοβάμαι κι έχω βαρεθεί να ντρέπεσαι γι' αυτό που είμαι, γι' αυτό που είσαι και πολύ περισσότερο για πράγματα που δεν μπορώ ν' αλλάξω. Δες την αλήθεια σου και δέξου τη. Το ψέμα θα ανακαλυφθεί, θα καταστραφεί, θα χαθεί και τότε τι θα κάνεις;

Ο Σταύρος και η Ιφιγένεια σηκώνουν τα κεφάλια τους κοιτώντας το κοινό. Οι Ψυχές του Σταύρου και της Ιφιγένειας γυρνάνε και κοιτάνε και αυτές το κοινό προσπαθώντας να δουν τι κοιτάνε τα σώματα τους. Η Ιφιγένεια αρχίζει να μιλάει πρώτη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Είμαι λεσβία, τα έχω με την Δάφνη και νομίζω πως είναι η πρώτη φορά που είμαι ερωτευμένη, αλλά φοβάμαι. Είμαι άθεη, δεν πιστεύω σε τίποτα, ούτε καν στον εαυτό

μου. Ο αδελφός μου έχει σύνδρομο Down και οι γονείς μου ντρέπονται και με έχουν κάνει να ντρέπομαι και εγώ. Ο πατέρας μου είναι παπάς και έχω φάει άγριο bullying για αυτό. Είμαι φυτό, σπασικλάκι, όχι από επιλογή αλλά από την πίεση των δικών μου. Εμένα ούτε που με νοιάζουν οι εκλογές. Και θα ψηφίσω δεξιά επειδή το θέλουν οι γονείς μου. Άραγε αγαπάνε εμένα ή την δυστυχία μου;

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Είμαι Αλβανός και ντρέπομαι γι' αυτό. Η μαμά μου είναι και καθαρίστρια και σκουπιδιάρα και δεν θα έπρεπε να ντρέπομαι, γιατί ό,τι κάνει το κάνει για εμένα και τις αδελφές μου, αφού ο πατέρας μου μας παράτησε. Είμαι το δεύτερο παιδί, οπότε πάντα προηγούνταν τα προβλήματα των άλλων από τα δικά μου. Έχω δυσλεξία. Δουλεύω από τα 15 μου. Είμαι αγόρι και δεν είναι okay να μιλάω για τα προβλήματα μου, γιατί δείχνω αδύναμος... και βασίζονται πολλοί άνθρωποι σε εμένα και δεν μπορώ να τους απογοητεύσω...

Και οι τέσσερις είναι σοκαρισμένοι από τις ομολογίες. Η Ιφιγένεια γυρνάει αργά και φοβισμένα το κεφάλι της προς στον Σταύρο όπως και η Ψυχή της. Κι ο Σταύρος γυρνάει αργά και φοβισμένα το κεφάλι του για να δει την Ιφιγένεια.

ΣΤΑΥΡΟΣ: (Για να σώσει την κατάσταση ρωτάει αμήχανα)

Πλάκα δεν έκανες;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: (αμήχανα)

Ναι καλέ.

Εκείνη την στιγμή η Ψυχή της Ιφιγένειας φασκελώνει την Ιφιγένεια.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ :

Εσύ;

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Ε μα ναι!

Αρχίζουν να γελάνε και οι δύο αμήχανα. Σταματάνε απότομα το γέλιο και λένε ταυτόχρονα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΣ :

Δεν είπα ψέματα!

Δεν μιλάει κανείς για λίγο. Η Ψυχή του Σταύρου τον σκουντάει για να μιλήσει.

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Γιατί δεν μου το είπες από την αρχή;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Ποιο από όλα;

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Δεν ξέρω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Εσύ γιατί δεν είπες κάτι;

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ :

Γιατί είναι χέστης!

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Δεν ξέρω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Γιατί φοβάμαι, για αυτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Και εγώ.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ: (κουνά τα χέρια του απηυδισμένος)

Τι λέω τόση ώρα!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ :

Δεν πειράζει. Είναι ανθρώπινο συναίσθημα ο φόβος, όχι γυναικείο.

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Και ούτε πειράζει που είσαι άθνη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ :

Και ούτε πειράζει που είσαι Αλβανός.

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Και ούτε πειράζει που ο αδελφός σου έχει σύνδρομο Down.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Και ούτε πειράζει που η μαμά σου είναι καθαρίστρια.

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Και ούτε πειράζει που είσαι λεσβία.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ :

Τα πιστεύεις όλα αυτά που μου είπες για μένα; Δεν σε πειράζουν;

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Ναι. Εσύ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ :

Ναι. Αλλά στον εαυτό σου, λες ότι δεν πειράζει, που είσαι έτσι....που είσαι αλλιώτικος;

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Όχι ακόμα. Εσύ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Όχι, αλλά θ' αρχίσω. Εσύ;

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Θα προσπαθήσω.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ:

Γιατί τελικά το να είσαι διαφορετικός μοιάζει τρομαχτικό. Όχι μόνο στους άλλους, αλλά και σ' εσένα....

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Κάν' το για εσένα, για κανέναν άλλο. Για την δόλια την ψυχή σου.

ΨΥΧΗ ΣΤΑΥΡΟΥ:

Δόλια, να πεις την δική σου ψυχή.

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Κι εσύ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ :

Κι εγώ. Πειράζει που πειράζουν τους άλλους όλα αυτά;

ΣΤΑΥΡΟΣ :

Πειράζει. Αλλά θα το αλλάξουμε αυτό.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Σταύρο;

ΣΤΑΥΡΟΣ:

Τι;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

Πως να αγαπήσω τον εαυτό μου, αφού ντρέπομαι για αυτό που είμαι; Εμένα ποιος θα με μάθει να μ' αγαπάω;

Ο Σταύρος αρπάζει το χέρι της Ιφιγένειας και μετά της Ψυχής του και η Ιφιγένεια το χέρι της δικής της Ψυχής.

Και οι τέσσερις απαγγέλουν εναλλάξ:

Γιατί την ψυχή μας θα χρειαστούμε μόνο. (Σταύρος)

Με αυτή θα ταξιδέψουμε μέσα στο χρόνο. **(Ψυχή Σταύρου)**

Και ό,τι και να γίνει, αυτή θα μας ακολουθεί. **(Ιφιγένεια)**

Σαν πιστό μας σκυλί, χωρίς όμως να χαθεί. **(Ψυχή Ιφιγένειας)**

Θα είμαστε για πάντα μαζί. **(Ψυχή Σταύρου)**

Κι ας νιώθω που και που, πως με μισεί. **(Σταύρος)**

Το ταξίδι της ζωής είναι φτιαγμένο για εμάς τους δύο. **(Ιφιγένεια και Ψυχή Ιφιγένειας)**

Το μόνο που θα χρειαστούμε είναι την ψυχή μας **(Σταύρος)**

Ίσως κι ένα καλό ψυχιατρείο. **(Ψυχή Σταύρου)**

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ:

Δεν θα πάψουμε να αναζητάμε της ψυχής μας την αλήθεια.

Δεν θα τα παρατήσουμε, επειδή μας περνάνε για ηλίθια.

...γιατί κάτω από όλα τα τραύματα

θα βρούμε τα κρυμμένα θαύματα.

ΤΕΛΟΣ